

Hellig Ånden

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

Den er sjælen i frelsesværket.

Den føjer intet nyt til frelsen, men giver os del i Kristi fuldbragte soning. Den er endda selv en frugt af Jesu værk. Dens gerning er som solens. Den giver liv, kraft og skønhed til alle dele af frelsen, som solen gør det ud over landskabet. Forsoningen på Golgatha, døden i mit sted bliver først lys ved den Hellig Ånd. Hellig Ånden er derfor ikke lokalt bergrænset, ej heller menneskebegrænset. Det er fra dens side uanede muligheder.

Som legemet er dødt, når det mister sjælen er frelsen død uden Ånden. Som legemet tjener sjælen og sjælen igen legemet, når de samvirker, så tjener Ånden Jesus, når han frelser os og det samvirker hele vort liv igennem. Læs [Joh.14-16](#)

Beseglede - "I ham blev også I, da I hørte sandhedens ord, evangeliet om jeres frelse – i ham blev også I, da I kom til tro, beseglet med forjættelsens hellige ånd," [Ef.1,13](#) - "Vold ikke Guds hellige ånd sorg, den som I blev beseglet med indtil forløsningens dag." [Ef.4,30](#) - [Gal.3,2](#)

Ved den Hellige Ånd giver Gud dem som tror, sit indsegl. Han anerkender at ¹⁾de er hans og ²⁾ at han vil indestå for deres liv.

De som ikke har Kristi Ånd, hører ham ikke til [Rom.8,9](#)

Den Hellige Ånd giver os et særligt mærke. - Herren kender sine . [2.Tim.2,19](#) "Dog, den grundvold, Gud har lagt, ligger fast, og den har et segl med denne indskrift: »Herren kender dem, der hører ham til,« "

Forandringen er for dybtgående. Gud skriver under på, at den, som tror på Kristus har Guds behag. Der er troens genstand tilstrækkelig.

Man må fyldes af Ånden.

Det er Guds barnet, det gælder. [Ef.5,18](#) - Lader eder fylde - Det beror i nogen grad på os. Vi helliggøres (frugtbargøres) ved Ånden. [Rom.8,4-6](#), [13,16,26,27](#) - [Ap.G.4,8](#) - [Ap.G.11,24](#)

Den indiske kanalmester leder vandet ind i forskellige kanaler, hvor det skal tilføre næring.

En pære er moden. Den ligger hen og omdannes. Stivelse til sukker - enzymer sørger for det. Det tager sin tid.

Det er daglig kamp, skal Ånden råde. Enten søger vi vort eget eller Herrens. Fyldes af Ånden er daglig ny handling. Det er praktisk syndserkendelse.

- a) over for hjem, omgangskreds, venner.
- b) over for arbejde, troskab, tale.
- c) tjeneste i Guds rige, sjælelivet.

Det er praktisk nådetilegnelse - med erkendt synd følger erkendt nåde.

Der er dog svingninger, men al egentlig glæde i Herren, tilfredshed med Jesus alene er Åndens værk. Den vil gøre nåden dybere og dybere for os. Så langt vi når i retning af glæde over at være Guds børn af uforskyldt nåde så langt er vi efter at være fyldt.

Det er tillige at følge Jesus efter.

Den driver os - "For alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn." [Rom.8,14](#)

Den hvisker os i øret - "Ånden sagde til Filip: »Gå hen til den vogn og hold dig tæt op ad den!«" [Ap.G.8,29](#)

"Mens Peter grundede over sit syn, sagde Ånden til ham: »Her er tre mænd, som spørger efter dig."

[Ap.G.10,19](#) Ap.G. 11,12 - Ap.G.21,4

Den påmindelse om tjeneste - "Og se, nu drager jeg til Jerusalem, bundet af Ånden. Hvad der vil møde mig dér, ved jeg ikke;" [Ap.G.20,22](#)

Som jeg giver mig hen i Kristi kærlighed får jeg mere og mere af Ånden. [2.Kor.3,8](#)

Som jeg trækker mig tilbage lukker jeg af for min udvikling og bliver fattig. Når jeget råder, bliver jeg mindre.

Det er ikke nok engang at have valgt. Han må have adgang til alle rummene.

De private rum i fyrstehuse og på kontorer.

Det private i vort hjerteliv. Den synd, jeg kæler for, det menneske, jeg ikke kan tåle, det arbejde, jeg ikke kan lide, den form, der er mig imod, det samfund, som irriterer mig. Det parti, som jeg kæler for på bekostning af andre o.s.v. er alt noget som må renses ud, skal vi vokse i mit forhold til Gud (Åndsfulde).

Der pilles ved hovmod, egenkærlighed, selvretfærdighed, farisæisme, o.s.v. og Åndens fylde betyder ydmygelse.

Den Hellig Ånd er pant på tro.

- "... der også besejlede os og gav os Ånden som pant i vore hjerter." [2.Kor.1,22](#) - [Ef.1,14](#) - til ejendom, forløsning.

Pantet siger, at der er noget til gode.

Der bliver del i det fuldkomne.

Et forskud på arven.

En førstegrøde af arven [Rom.8](#)

Et løfte om endnu mere [Ef.1,14](#)

Den som får en særlig gerning salves af Ånden.

Jesus var salvet [Luk.4,18](#) - [Ap.G.10,38](#) med glædens salve [Hebr.1,9](#)

Paulus salvet [2.Kor.1,21](#) Disciplene salvede - [1.Joh.2,20](#)

Den gamle pagts tjenere (profeter, præster, konger) salvedes. Den nye trænger det også [2.Kor.3,6](#)

Det er en ny udrustning.

Ved Ånden udnyttes nådegaverne. [1.Kor.12,3-7](#)

Åndsdåben

Johannes døbers udtryk [Matt.3,11](#) - Han så, at forskellen mellem ham og Jesus var som mellem vand og ånd. Jesus var fyldt af ånd og ventede alligevel en særlig dag. Han talte med disciplene om det. [Joh.14-16](#) og i [Ap.G.1,1-8](#). De skulle bide i Jerusalem. Der skulle de døbes med Den Hellig Ånd. Jesus skulle vende tilbage i en ny ved Ånden forherliget skikkelse og grunde sin menighed på jorden.

Den eneste tilføjelse til pinsedagens store og eneste åndsdåb er [Ap.G.8,5-17](#) hvor samaritanerne får Ånden og [Ap.G.10,44](#) hvor Kornelius får det, men disse 2 tilfælde fører blot åndsdåben ud til Jerusalem, Samaria og verdens ende. Dermed begynder så menighedstiden på jorden.

Når mange taler om deres særlige åndsdåb, er det en begrebsforvirring. Der er tale om særlig åndsfulde eller salvelse til en særlig gerning eller da de gav sig hen til Herren.

Om Jesus siges ikke, at han døbttes med Den Hellig Ånd, men nok, at han var beseglet og at han var fyldt ([Ap.G.10,38](#) og [Luk.4](#))

Er vi tro mod Herrens Ord, vil vi blive vise til frelse ved troen på Jesus Kristus [2.Tim.3,15](#) og vokse ved Ordets uforfalskede mælk [1.Pet.2,2](#) og vi vil belæres, tugtes o.s.v. [2.Tim.3,16-17](#) at Guds mennesket må vorde fuldkomment.

Det gælder for os

At vandre efter Ånden

Ikke at udslukke Ånden

eller bedrøve Ånden

men lade os fylde af den.

Den Hellige Ånd bor nu her [1.Kor.3,16](#)

Den samler menigheden. Den enkelte er den Hellig Ånds tempel. Den drager sig tilbage for nærmere undersøgelse. Kun den, som kommer Jesus nær, ser hans herlighed. Lige så med Ånden. Menigheden ligner en bygning under opførsel. Dog er det en levende organisme. Den Hellige Ånd gør ikke alle mennesker ens. Man bevarer særpræget. Den gerning er positiv - til at bære frugt. Menigheden er forplantningsstedet. Den Hellig Ånd er tjeneren.

Nådegaverne tjener det fælles vel [1.Pet.4,10](#)

Den Hellig Ånds kræfter skal vindes af os ved at give den rum. Vi vil hellere have gaver (tungetale o.s.v.) end være skikkede til at bruge dem.

Den Hellig Ånd bliver altid omkring Jesus.

Forhåne den er at føre Jesus bort.

(Fra manuskriptsamling "Ånden" af Frits Larsen - venligst stillet til rådighed af familien til gengivelse på Shafan. -

25.01.07)